

ZADANIA na poniedziałek 23.03.

1. Rodzicu, zapraszamy do częstego czytania dziecku:)

Dzisiaj opowiadanie M. Strękowskiej-Zaremby Ł jak ławka, wprowadzające do poznania nowej litery.

Następnego dnia Atlas znów wybrał się na długi spacer. Poszedł nad leśne jezioro. Tam, na zielonej fali, kołysał się biały łabędź.

„Temu to dopiero dobrze – pomyślał kotek. – Fale wożą go na swoim grzbiecie, a on nawet dziobem nie kiwnie”.

– Przepraszam cię, piękne stworzenie. Powiedz mi, jak się nazywasz – poprosił grzecznie kotek. Łabędź uniósł białą szyję. – Zmykaj stąd, łobuziaku! – syknął i odpłynął od brzegu.

Atlas był oburzony. – Wcale nie jesteś ładny! – zawołał.

– Jesteś brzydki i niegrzeczny! A twoja pierwsza literka musi być najbrzydsza pod słońcem!

– To łabędź, ...będz!, ...będz! – odezwał się znajomy głos echa.

– To Ł... Ł... Ł! – Ł? Nie znam takiej litery! – zawołał kotek.

– Ale nic mi po niej – dodał. – Musi być głupia i niegrzeczna jak ten cały łabędź – rozżalił się.

– Nie przesadzaj, lepiej popatrz na swoje łapki – odparło echo.

– Dlaczego na łapki? Atlas przestraszył się, że znowu zapomniał je umyć.

– Łapki, ...apki, ...apki! – powtórzyło echo. – Czy są głupie albo niegrzeczne?

– Ach! – kotek nagle zrozumiał. – Łapki są na Ł! To musi być wspaniała literka. Łabędź nie jest miły, ale łapki – chodzą, biegają, skaczą i robią tyle pożytecznych rzeczy. Są pracowite i zręczne. A to dopiero odkrycie! Dziękuję ci, echo!

– Nie ma za co... co! co!

Uradowany Atlas pobiegł do domu. Zmęczony, usiadł na ławce przy ogrodzeniu. 94 – Poznałem dzisiaj dziwną literkę – rozmyślał głośno. – Jest miła i niemiła jednocześnie. Szkoda, że tylko dwie rzeczy zaczynają się na Ł.

– Co ty powiesz? – zatrzeszczała ławka.

– A ja to co?

– Przepraszam – miauknął kotek. – Zapomniałem, że ty też jesteś na Ł. Znasz jeszcze inne wyrazy zaczynające się na tę literkę?

– Oczywiście! – zatrzeszczała ławka i zaczęła tłumaczyć: – Gdyby nie Ł, siedziałbyś na -awce, biegał po -qce, pływał -ódką, jadł -akocie albo popłakiwał kocimi -zami...

– Ojej! Jak dużo wyrazów! – Atlas złapał się za łeppek. – Bardzo dużo jak na ostatnią literkę alfabetu – dodał.

– Ostatnią? W żadnym wypadku! – stwierdziła ławka.

– To w takim razie jaka litera jest ostatnia?

– Dowiesz się we właściwym czasie. A teraz powtórz: A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, Ł – skrzyknęła wesoło ławka.

– A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, Ł – powtórzył zmęczony kotek i ziewnął przeciągle. – To łatwe – dodał.

– Tak, ale to jeszcze nie wszystko – odparła ławka. – Tyle literek nie wystarczy, aby budować z nich długie wyrazy i całe zdania. Czeka cię jeszcze wiele pracy, kotku.

2. Rodzicu, porozmawiaj z dzieckiem na temat treści opowiadania, zadaj mu pytania,

np.:

– Jakie nazwy na ł poznał Atlas?

– Czy spodobała się mu ta literka?

– Czy to była ostatnia literka alfabetu?

3. Zabawy i ćwiczenia z „ł”

- wymyślanie wyrazów z literą „ł”, na początku wyrazu, w środku i na końcu wyrazu,
- analiza i synteza słów rozpoczynających się na „ł”, czyli dzielenie słów na głoski, a potem z głosek tworzenie słów.

4. Zadania w Kartach pracy, cz. 3, s. 62, 63, 64

http://old.mac.pl/UserFiles/egzemplarze_okazowe_2017/f

- **Oglądanie obrazka przedstawiającego wiosenne prace w ogródku. Określanie, co się na nim dzieje.** – *Co robimy wiosną w ogródku? – Jakich narzędzi ogrodniczych potrzebujemy? – Do czego potrzebujemy widel, a do czego – motyki? – Do czego potrzebujemy sekatora, a do czego – grabi i łopaty?*

Wskazywanie tego, co w swojej nazwie ma głoskę ł. Czytanie tekstu.

- Dzielenie nazw obrazków na głoski. Rysowanie pod obrazkami odpowiedniej liczby okienek. Czytanie połączeń litery ł z poznanymi literami. Rozwiązywanie rebusów. Zmienianie wyrazów – zamieniając wskazanych liter. Odczytanie nowych wyrazów.
- Rozszyfrowywanie wyrazów. Rysowanie rozwiązań na kartce.
- Pisanie liter ł, Ł po śladach, a potem – samodzielnie. Wcześniej dzieci kreślą kształty liter w powietrzu, na podłodze ...

5. Naśladowanie pracy w ogrodzie za pomocą narzędzi ogrodniczych. Proponujemy zabawę w kalambury- dziecko naśladuje czynności wykonywane jakimś narzędziem, rodzic odgaduje, później zamiana ról. Przykładowe narzędzia: widły, grabie, sekator, motyka, łopata, konewka.